

митних процедур, які характеризуються функціональною однорідністю і представляють собою послідовність виконання митних формальностей.

Митне адміністрування може бути представлено декількома моделями: 1) процедурна модель, що представляє собою сукупність дій, пов'язаних із митним очищенням товарів; 2) суб'єктна модель, що характеризує елементи інституту митного адміністрування [3, с. 52].

Намагання України не втратити свої позиції у світовій економіці передбачає її співпрацю з найбільш важливими інтеграційними об'єднаннями. У зв'язку з цим, розвиток митного адміністрування відіграє важливу роль в інтеграції країни у світову економіку. Визначальними чинниками митного адміністрування, які впливають на інтеграційні процеси, є: 1) динаміка товарообігу; 2) час, що витрачається на митне очищення товарів; 3) преференційна складова митних операцій; 4) рівень витрат учасників ЗЕД на здійснення заходів митного адміністрування.

Митне адміністрування, як конкретний процес характеризується самостійною та складною системою суспільних відносин. Кожен елемент системи виступає значним резервом інтеграційної активності, використання яких сприяє подальшому розвитку процесу контролю за зовнішньоекономічними операціями.

Відтак, митне адміністрування – це комплекс заходів, що здійснюються фіскальними органами у галузі державної митної справи, а також суб'єктами ЗЕД, для досягнення ефективного контролю при переміщенні товарів через митний кордон держави. Його комплексність полягає у тому, що існують законодавчо встановлені заходи, які здійснюються митницями ДФС України. Проте, з позиції суб'єктів ЗЕД – це дотримання вимог митного законодавства, правил і регламентів при переміщенні товарів через митний кордон.

Список літератури:

1. Морозова М. С. Административные процедуры в деятельности таможенных органов Российской Федерации и их правовая значимость в условиях интеграции России в Единое экономическое пространство / М. С. Морозова // Административное и муниципальное право. – 2012. – № 6. – С. 70-74.
2. Парфенов Р. Н. К вопросу о совершенствовании таможенного администрирования / Р.Н. Парфенов // Сборник научных трудов РТА. – 2003. – С. 94-99.
3. Кинякин М. В. Влияние унификации таможенного администрирования на процесс становления экономической интеграции в рамках ЕврАзЭС / М. В. Кинякин // Вестник Ростовского Государственного Экономического Университета (РИНХ) – 2010. – № 2 (31). – С. 50-58.

Олександр ФРАДИНСЬКИЙ

Державний науково-дослідний інститут митної справи, м. Хмельницький

Інна ГУБІНА

Державна фіскальна служба України, м. Київ

МИТНІ АСПЕКТИ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ В 2014 РОЦІ

Протягом 2014 року по лінії Державної фіскальної служби (ДФСУ) було забезпечено надходження 425 млрд. грн., у тому числі, 336,7 млрд. грн. – до державного бюджету. Від митниць ДФСУ до бюджету надійшло 135,388 млрд. грн. (на 18,1 млрд. грн., чи 15,4% більше показника 2013 року), або ж 31,9% від загальних надходжень чи 40,3% надходжень до державного бюджету [1, с. 3]. При цьому, рівень виконання запланованих показників по митницях склав 99,1%, в тому числі, 97% (129,3 млрд. грн.) – по загальному фонду та 120,2% (15,4 млрд. грн.) – по спеціальному фонду. Середньоденні надходження митних платежів склали 371,8 млн. грн., кожен вітчизняний митник, яких у системі у 2014 році налічувалося близько 10,8 тис. осіб, забезпечив адміністрування, в середньому, 12,564 млн. грн. митних платежів.

Традиційно, найбільше значення у абсолютній та відносній структурі митних платежів займає ПДВ, якого у 2014 році було сплачено 107,286 млрд. грн. (79,24% від митних надходжень), акцизний податок при імпорті складає 14,587 млрд. грн. (10,75%), надходження

від мита становлять 12,608 млрд. грн. (9,31%), частка інших податків та зборів дорівнює 0,7%, або 0,905 млрд. грн. (табл. 1).

Таблиця 1

Надходження митних платежів у розрізі їх видів та митниць, млн. грн.

Митниця	Податок на додану вартість	Акцизний податок	Мито	Інші податки та збори	Усього податкових надходжень
Вінницька	956,31	0,606	114,751	14,976	1086,643
Волинська	2233,786	15,031	566,349	54,474	2869,640
Дніпропетровська	9844,785	4,178	765,591	5,644	10620,198
Донецька	4005,653	31,405	274,31	9,655	4321,023
Житомирська	7487,609	35,020	120,449	72,89	7715,968
Закарпатська	1542,958	26,063	182,439	8,365	1759,825
Запорізька	3384,810	6,448	150,028	1,327	3542,613
Івано-Франківська	1062,128	0,884	109,051	19,796	1191,859
Київська обласна	16746,027	75,445	1915,134	215,205	18951,811
Київська міжрегіональна	20665,501	13,610	3266,064	68,503	24013,678
Кіровоградська	527,840	24,228	59,592	1,347	613,007
Кримська	170,704	3,537	32,38	0,926	207,547
Луганська	2057,724	6,182	116,696	0,627	2181,229
Львівська	4881,192	9,133	790,029	23,391	5703,745
Миколаївська	2377,992	1,916	216,141	3,7	2599,749
Одеська	9142,866	18,739	1119,004	159,774	10440,383
Полтавська	2189,715	64,703	187,07	3,21	2444,698
Рівненська	2472,997	5,215	171,445	119,591	2769,248
Сумська	1623,914	3,386	83,448	1,663	1712,411
Тернопільська	398,172	0,0015	65,391	4,5145	468,079
Харківська	6272,210	125,591	300,727	26,57	6725,098
Херсонська	927,101	1,96	158,613	2,643	1090,317
Хмельницька	1038,564	8,635	86,415	10,507	1144,121
Черкаська	1038,461	1,704	91,658	2	1133,823
Чернівецька	1184,885	0	142,023	14,865	1341,773
Чернігівська	2996,614	86,461	163,153	10,842	3257,070
Севастопольська	59,510	0,332	2,003	8,441	70,286
Усього	107286,741	14587,014	12608,39	905,997	135388,140

Основними факторами, що вплинули на стан виконання планових показників мобілізації митних платежів у 2014 році були: російська анексія Криму та військові дії на південному сході України. За оцінками фахівців ДФСУ, в першому випадку бюджет не доотримав від діяльності Кримської та Севастопольської митниць близько 1,8 млрд. грн., а сумарні втрати Донецької (Східної) та Луганської митниць склали 3,5 млрд. грн. [1, с.13]; згорання підприємницької діяльності, в тому числі і зовнішньоекономічної, у зоні проведення антитерористичної операції; зростання військово-політичної нестабільності супроводжувалося сплеском «сірих» та контрабандних схем переміщення товарів через митний кордон; зменшення реальних доходів домогосподарств, а відтак їх купівельної спроможності що, у свою чергу, веде до зменшення затрат та переорієнтацію на купівлю вітчизняної продукції; падіння структури та рівня імпорту (оподаткування якого забезпечує до 99% усіх митних платежів в Україні) в порівнянні із 2013 роком на 24,4 млрд. грн. (31,7%) – до 52,2 млрд. грн. Найбільше зменшення було зафіксовано по бюджетоутворюючим групам: паливно-енергетичні товари – на 37,4%, машини, устаткування та транспорт – на 38%, продукція хімічної промисловості, каучук – на 20%. Імпорт легкових автомобілів впав на 63%, що призвело до бюджетних втрат в сумі 4 млрд. грн. при їх розмитненні [1, с.3]; падіння рівня цін на нафту та нафтопродукти та зменшення імпорту в Україну сировини нафти на 93%; ріст курсу долара США із 7,993 грн. на 01.01.2014 до 15,768 грн. на 31.12.2014. Таке двократне зростання забезпечило збільшення бази

оподаткування (митної вартості) та сум митних податків, які визначаються у іноземній валюті та перераховуються за офіційним курсом НБУ.

Список літератури:

1. Звіт про виконання Плану роботи Державної фіскальної служби України на 2014 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sta-sumy.gov.ua/diyalnist-/plani-ta-zviti-roboti-/166710.html>

Володимир ФРИДЕЛЬ

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

ОЦІНКА КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ЛІЗИНГООДЕРЖУВАЧІВ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Високі ризики неплатежу та неповернення предмета лізингу зумовлюють лізингодавців значно краще вирішувати проблему оцінки фінансового стану лізингоодержувача, особливо в умовах фінансової нестабільності. За даними Асоціації лізингодавців, кількість укладених договорів фінансового лізингу за першу половину 2014 року зменшилась на 40% у порівнянні з минулим роком. Зростання облікової ставки НБУ та вартості банківських кредитів лише посилить потребу в кваліфікованій оцінці ризику неплатоспроможності.

Структуруючи досвід українських та зарубіжних дослідників ринку лізингу (Ю. Колядюк, Р. Іваненко, В. Горемикін, В. Газман, Ф. Гитс, А. Гриффитс, Дж. Хаттон), можна виділити три загальних групи інформаційних даних, що потребують аналізу, при оцінці кредитоспроможності:

- аналіз нефінансової інформації;
- аналіз цілей фінансування;
- аналіз фінансової інформації.

Кожна група містить підгрупи, за якими більш детально проводиться характеристика фінансового стану позичальника. Втім, характеристика кредитоспроможності не обмежується лише фінансовою звітністю, оскільки варто володіти інформацією про причини даного фінансового стану клієнта (фінансова звітність може бути лише відображенням роботи компанії, складу активів та заборгованості). Також статті балансу можуть поєднувати активи різної ліквідності, часто наявне податкове планування, що відбивається в нефінансовій звітності позичальника. Тому, в загальну оцінку кредитоспроможності позичальника включають нефінансові показники.

Варто зауважити, що клієнтами лізингових компаній виступають суб'єкти підприємницької діяльності. Загалом, для оцінки підприємств застосовують велику кількість показників, наприклад, якість менеджменту; стабільність та перспективність фірми; галузевий аналіз; місце розташування позичальника; стосунки з державними органами; оцінка ринку збуту; оцінка виробництва тощо. Але, на відміну від загальноприйнятих підходів оцінки юридичних осіб, ми зосереджуємо увагу на лізинговому бізнесі, тому пропонуємо такі основні критерії оцінки кредитоспроможності лізингоодержувача (табл. 1):

Для оцінки фінансових показників, як правило, використовують три основних підходи: горизонтальний, вертикальний та коефіцієнтний аналіз. На практиці найбільш раціональним є використання коефіцієнтного аналізу, оскільки він дозволяє не лише проаналізувати загальний стан позичальника, але й виявити окремі недоліки в його роботі. Для цього використовують такі коефіцієнти як: фінансова стійкість, ліквідність, оборотність (маневреність), оборотність кредиторської та дебіторської заборгованості, покриття лізингового платежу вільними коштами або грошовим обігом тощо. Відображення результатів оцінки кредитоспроможності доцільно наводити за допомогою SWOT-аналізу, що є найбільш зручним та наочним способом відображення.

Таблиця 1